

Motion till riksdagen
2005/06: MJ349

av Lars Tysklind m.fl. (fp)

Västkustens fiske och skärgård

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att skapa förutsättningar för ett långsiktigt hållbart fiske.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om yrkesfiskeavdraget.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om åtgärder mot övergödning.

¹ Yrkande 2 hänvisat till SkU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Fisket på västkusten präglas, liksom i övriga Sverige, av den socialdemokratiska regeringens ryckiga och otydliga fiskepolitik. Det är en politik som ofelbart leder till att framtidstron inom näringen blir allt sämre. Det är därför av mycket stor betydelse att en ändring kommer till stånd.

En grundförutsättning för ett fortsatt livskraftigt västkustfiske är ett levande västerhav. Övergödningsproblematiken och hur fiskebestånden förvaltas måste lösas långsiktigt. Ett totalt fiskestopp är absolut fel metod. Ett sådant beslut skulle slå sönder samhällsstrukturen i våra kustsamhällen. Det gäller inte bara yrkesfiskarna utan även beredningsindustrin och all annan kringverksamhet kopplad till fisket. Fiskeindustrins överlevnad är viktig för att bevara livskraftiga kustsamhällen.

Sillfisket

Kontinuerliga leveranser av sill till beredning av konsumentprodukter under hela sillsäsongen har hög prioritet. Fisketonnaget måste anpassas till detta så att jämn leverans kan skapas med ekonomi både för beredningsindustrin och för de för ändamålet ägnade båtarna. Sillbeståndet kan inte långsiktigt användas för att lösa ekonomin för ett antal stora fiskeföretag. Förutsättningar måste i stället skapas för ett relativt kustnära fiske, som redan i dag har förutsättningar för lönsamhet. Trålfiskegränserna måste kunna anpassas så långt som det är rimligt för olika typer av fiske. Man måste t.ex. kunna tråla med anpassade redskap där sillen finns. En klar parallell finns här till trålning efter havskräfta.

Lokal samförvaltning

Lokal eller regional samförvaltning har förutsättning att på ett hållbart sätt värna kust- och insjöfisket. Vår klara uppfattning är att yrkesfiskarna är beredda att ta ansvar för att få ett fiske i balans, men då måste de få verkliga förutsättningar för detta. Det arbete som pågår, både i norra Bohuslän och i Halland, med att utveckla lokal och regional förvaltning måste därför stödjas helhjärtat inte minst genom att säkra finansieringen av projektet, vilket är helt avgörande om det skall genomföras med ett bra resultat. Här har den socialdemokratiska regeringen hittills inte tagit sitt ansvar.

Yrkesfiskaravdrag

Riksdagen har vid två olika tillfällen beslutat bifalla införandet av ett yrkesfiskaravdrag. Senast detta skedde var 1996 på motionsförslag av bland annat Folkpartiet. Mer än sju år har nu gått sedan det sista riksdagsbeslutet. Regeringens senfärdighet att följa riksdagens beslut är upprörande. Det är nödvändigt att våra svenska yrkesfiskare inte missgynnas genom lagstiftning i vårt land utan ges möjlighet att konkurrera på samma villkor som deras kolleger har i Danmark och Norge. Regeringen måste agera kraftfullt inom EU för att lösa frågan.

Utveckling av det kustnära samhället

En utveckling av turismnäringen är en mycket viktig del för att bevara levande skärgård och kustsamhällen. I detta sammanhang har ett livskraftigt fiske en avgörande betydelse.

Det svenska fisket har en framtid, inte minst det kustnära småskaliga, och får inte slås sönder av oförutsägbara beslut. Vad som nu i stället krävs är långsiktighet i regelverken som ger framförhållning så att yrkesfisket under ordnade former kan anpassas till ett långsiktigt möjligt fångstuttag. Viktiga frågor måste lösas. Dumpning av fisk måste minimeras genom ett reformerat kvotssystem och utveckling av selekterade redskap. Kontrollen av fisket måste bli mer effektorienterat och ha större inslag av egenkontroll.

När det gäller övergödningens problematiken måste man arbeta brett för att stoppa utsläpp av näringsämnen i havet. Exempel på detta är bättre kväverening i reningsverk och enskilda avloppsanläggningar, anläggande av våtmarker och andra åtgärder för att minska näringstillförseln från jordbruket till havet. Den metod som startats i Lysekil att via musselodling lyfta ur näringsämnen ur havet bör följas med intresse.

Stockholm den 30 september 2005

Lars Tysklind (fp)

Marita Aronson (fp)

Anita Brodén (fp)

Anne-Marie Ekström (fp)

Eva Flyborg (fp)

Cecilia Wigström (fp)

Erling Bager (fp)

Axel Darvik (fp)

Jan Ertsborn (fp)

Lennart Kollmats (fp)

Christer Winbäck (fp)